

Hayat Hukukunu Okudum

– zaza mahsun · 16 Mayıs 2021

Adelet sarayı hukukunu okumadım ama
Hayat hukukunun okulunu okudum,hukuk diplomam yok ama
Çektiğim acılar çileler bana
Polis savcı hakim avukat oldu
Acılarım çilelerim beni
Izdırap içerisinde yargısız infazla yargıladılar
Okulum okumam yazmam yok ama
Yazı yazmayı bilmem

Yaz aylarım kış aylarım yok benim
Geceleri yalnızlığım la kendi kendimi yargılarım
Gündüzleri çekerim cezamı
Acılarımla zaten ben kendime mahkeme yargı oldum
Yalnızlık gecelerim bana mahkeme oldu
Çaresiz gündüzlerim bana yargı hakimi oldu
Ben zaten doğarken yetim olmuşum
Beni acımakla sınımayın
Bana kul değil yüce Allah acısın

Ağlarım gündüzler gece olur
Acı çekerim günlerim bana kör olur
Dertlenirim aylarım bana çilekeş olur
Efkârlarımla yıllarım bana mapus olur
Ben yüce Allah'ın yarattığı yalnızlık mahkumuyum
Sadece beni bende bilsinler

Dünyaya gelmem bir hayeldi
Bir çizgi filimi gibi masaldı
Kim nerden bilirdiki
Hırsızların evladı olacağımı
Bebeklik yaşamlarım rüzgar gibi esip gitti

Yaşamam ve büyük bir adam olmam ancak masallarda yazılır anlatılır okunur
Dünyaya gelmem bir rüya gibi
Kâfus görmüş gibi

Yaşam uykusundan uyandım
Küçücük gözlerimi açtığımda
Ne göreyim şeytan hırsızların
Kollarında uyumuşum
Güneş doğmuyor,yıldızlar parlamıyor
Yetimlik hayatıma,yetimlik yaşamıma
Bir garip hallerin içerisinde
Yaşam mücadelesi vermenin içerisindeyim

Yağmur damlaları gibi
Bebekliğim ağlıyor öksüzlüğe
Bir yaşam kapısı bulsam görsem
Açsam kapıyı yaşam güneşini göreyim
Bu zor günlerimde yaşam güneşine ihtiyacım var

Konuşamıyorum diye
Hırsızlar köle ettiler kendilerine beni
Benim bayramlarım ve harçlık verenim
Elbise ayakkabı alacak hiç kimsem yok benim
Bayram gelmiş neyime
Ben ancak kara bayramları kutlarım
Ben acıları yaşadıkdan sonra
Şeker bayramı neye yarar

Benim şekerim yetimlik
Öksüzlük şekerlerim olur
Bir bebeğin bebeklik yaşamları yorulur mu
Hırsızlar küçücük bebekliğimi yorgun düşürdüler
Beşiğim buz tuttu
ısınamıyorum,ısınabilmek için bir sevgi sevgisine sarılmaya ihtiyacım var
Hırsızlar hep ağlattılar
Birgün bile olsun küçücük yüzümü hiç güldürmediler

Kimi bebekler güler eğlenir
Ailesiyle mutlu sevinçli yaşar
Kimi bebekler ise
Benim gibi yetim öksüz kalır
Çaresiz sahipsiz bir köşede kalıp mutluluk uykusuna hasret kalır

Ne yazık eski aile,eski yuvalar
Eski aile neşeleri
Eski güler yüzlü bebeklerin gülüşleri neşeleri kalmadı
Ailece yaşamak hüsrana ve hırsızlığa döndü
Şiirlerde kitaplarda masal olarak yazıldı çizildi geleceğim

Ne yazık ki şu acılarla dolu hayatta kara yetimlik acısını çekiyorum
Her geçen günlerim
Kalem gibi yazı gibi defter gibi yazıldı çizildi ve
Kitap gibi masal gibi okundu ama dertlerimi acılarımı
Kulaktan kulağa anlatan olmadı
Her geçen günlerimin bir anlamı bir sebebi acıları vardır
Ben kendi kendime dert ortağı oldum
Ben kendi kendime bebek oldum
Beni benden başka seven olmadı
Beni azrile şeytana teslim ettiler

ZAZA MAHSUN TUĞRUL